

Ben je wel **ZEKER?**

Je moet geen geboren twijfelaar zijn om je af en toe de vraag te stellen: 'Ben je wel zeker?' Heb je je deur wel op slot gedaan toen je thuis wegging? Heb je wel alles gekocht wat op je boodschappenlijstje stond? Heb je wel dat berichtje gestuurd dat zo dringend was en je dus absoluut niet mocht vergeten? Het zijn de triviale twijfels die iedereen wel kent. Maar er zijn ook minder dagelijkse dilemma's die je dwars kunnen zitten. Dat was ongetwijfeld het geval voor Anita Moors toen ze een flyer in de handen gestopt kreeg met die prangende vraag: ben je wel zeker?

Het levenspad van de Limburgse studente had al heel wat kronkels gekend. Ze groeide op in een gezin van hardwerkende zelfstandigen. Ze hadden een bloeiende ijzerwarenwinkel opgebouwd. Samen met haar drie jaar jongere zus werd ze verondersteld bij te springen

Het levenspad van de Limburgse studente had al heel wat kronkels gekend.

Voor veel mensen is het bovennatuurlijke een verzinsel, maar Anita kwam in aanraking met de rare realiteit

als de drukte te groot werd: *“Er was altijd gejaag, je kon niet stilzitten. Heb je niks te doen, kom dan maar helpen in de winkel, was de houding. Ik heb als kind eigenlijk nooit boeken kunnen lezen, of zo van die dingen”*. Toch zijn dit niet de hevigste herinneringen aan haar jeugd. Anita’s mama had regelmatig last van epilepsie-aanvallen en haar papa had het daar moeilijk mee. Met zijn handen verrichtte hij wonderen in zijn smederij. Maar in de privésfeer werden die handen gebruikt voor zaken waarvoor ze niet voor bestemd waren. *“Als kind dacht ik dat het allemaal normaal was. Maar toen ik groter werd, ontdekte ik dat dit blijkbaar niet zo was. Ik kreeg steeds meer moeite met mijn papa, met alles wat*

er gebeurde. Het ging zo ver dat ik zei dat ik mijn papa haatte...” Op relationeel vlak ging er veel mis in het gezin al had Anita een redelijk sterke band met haar moeder. Ze stond voor haar klaar als het nodig was. Intussen probeerde Anita zo goed en zo kwaad als het ging haar schooltijd door te komen: *“Ik ging graag naar school. Ik kon misschien niet zo geweldig goed leren, maar ik geraakte er als ik hard werkte. Het probleem voor mij waren de nieuwe, onbekende situaties. De eerste weken van ieder schooljaar waren een ramp voor mij. Ik had maanden nodig om er aan te wennen. Wanneer ik thuiskwam, zat ik iedere dag eerst een tijdlang te huilen vanwege de stress. Pas daarna kon ik aan mijn huiswerk*

beginnen. Het was eigenlijk een soort paniek en ik had ook vaak last van angstaanvallen”.

Niet geestig ...

Achteraf gezien kwam er in het leven van Anita een dramatische omwenteling toen ze 14 was en zich voor een schoolopdracht in het bovennatuurlijke begon te verdiepen. Op het lijstje met mogelijke onderwerpen stond ‘hypnose’ en dat sprak haar wel aan. Het was een eerder toevallige keuze, maar met grote gevolgen. *“In die periode had mijn mama op TV een programma gezien over iemand die daar mee bezig was. Ze contacteerde die persoon. Ik ben er dan naartoe gegaan en die man hypnotiseerde mij. Het*

leek me geen slechte manier om van mijn angsten af te geraken”. De alternatieve wereld van de New Age sloot goed aan bij de idealen die Anita koesterde. Ze had het sowieso moeilijk met alles wat er mis ging in de wereld. Ze zag zichzelf nooit trouwen later en zeker geen kinderen krijgen. Er waren immers veel te veel problemen op aarde. Lang voordat het thema in de actualiteit kwam, maakte ze zich al zorgen over klimaat en milieu: *“Als kind droomde ik ervan dat ik een machine zou uitvinden die alle lucht zou kunnen zuiveren.”* Dat apparaat is er helaas nooit gekomen, maar bij de hypnotiseur ontdekte ze wel heel wat andere dingen. Voor veel mensen is het bovennatuurlijke een verzinsel.

Maar Anita kwam in aanraking met de rare realiteit: *“Onder hypnose zie je bepaalde dingen. Voorwerpen die onverklaarbaar verplaatst werden, glazen die draaiden om boodschappen door te geven uit de andere wereld. Mijn hypnotiseur kon zonder problemen de klok in de kamer vijf minuten stil laten staan. Ik begon allerlei dingen te zien. Ik deed zelf aan pendelen, kaartlezen en dat soort dingen. Ik dacht oplossingen te vinden, maar uiteindelijk kreeg ik alleen miserie.”* Daarbij werd het steeds duidelijker dat de hypnotiseur niet alleen een spirituele belangstelling voor Anita had, maar ook fysieke interesse betoonde: *“Op een bepaald moment legde hij zichzelf boven op mij en toen was het gedaan. Ik ben nooit*

meer naar hem geweest.”

Jezus in Afrika

Intussen liep de schoolcarrière van Anita verder. Biologie was haar lievelingsvak. Ook wiskunde, fysica en chemie boeiden haar. De keuze om verder te studeren voor landbouwingenieur was dus niet onlogisch. Tijdens de opleiding kwam er een aanbod om stage te volgen in Afrika. Eigenlijk was het meer dan een aanbod, eerder een dringende vraag. Er was een beurs beschikbaar voor een project in Nigeria. Wanneer niemand zich zou aanbieden, zou dit verloren gaan. Niemand van de studenten voelde er iets voor, maar Anita vond dat ze niet kon weigeren. Afrika sprak haar niet bepaald aan. Het onbekende was nog altijd

een bijna onneembare horde. Een ander land, een ander continent zelfs. De schrik zat er goed in. Toch vertrok ze...

De ervaring die de jonge Vlaamse studente in Afrika opdeed, was heel anders dan ze verwachtte. Natuurlijk was er het onderzoekscentrum waar ze zoals afgesproken wetenschappelijk onderzoek verrichtte naar een parasitaire plant. Maar ze werd ook overstelpd met heel wat andere vragen. In het centrum verbleef een groep gelovige studenten die samen de Bijbel lezen en voor wie gebed een dagelijkse praktijk was. Ze stelden de nietsvermoedende Anita gelijk de vraag: 'Wat geloof je?' Een onderwerp dat in Vlaanderen niet zo snel aan bod zal komen. In Afrika is geloofsovertuiging een doodgewoon gesprekspunt.

“Nadat ik verteld had dat ik katholiek was, vroegen ze mij of ik ook de Bijbel las. Daar hield ik me niet mee bezig. Ik werd zelfs kwaad. Het leek alsof mensen niet in de hemel konden komen als ze niet in de Bijbel lezen. Maar ze hielden vol en namen me mee naar allerlei kerken. Vier maanden lang hebben ze mij over Jezus verteld.”

Thuis gekomen ...

Ondanks de verwoede pogingen van de Nigeriaanse medestudenten en onderzoekers was Anita geen 'bekeerling' toen ze terugkeerde naar België. Toch was het zaadje geplant, of op zijn minst de grond voorbereid. Terug in haar studentenkot in Gent zat ze met heel wat vragen en onzekerheden. Een

echt 'thuis' had ze niet meer. Haar ouders zaten midden in een scheiding. In haar kamer zei ze: *'God als U bestaat, dan zult U me moeten overtuigen'*. Wellicht een 'gewaagd gebed', maar toch een verzoek waar een antwoord op kwam. Het was een tijd waarin alles op losse schroeven leek te staan: *"Ik geloofde niet meer, voor mij was godsdienst inderdaad 'opium voor het volk', om het met de woorden van Karl Marx te zeggen"*. Verschillende 'toevallige ontmoetingen' volgden. Het begon met een Afrikaanse man die in de trein in zijn Bijbel zat te lezen. Anita sprak hem aan en ze praatten verder over het geloof. Wat later was ze – nog altijd vol goede wil om de wereld te verbeteren – in een studentenrestaurant T-shirts aan het verkopen voor

Student Aid, een project voor studenten in Afrika. *"Daar waren ook een aantal studenten van een christelijke organisatie, Ichtus, en die gaven me een folder waarop de vraag stond: 'Ben je wel zeker'? Het was een uitnodiging voor een aantal lezingen en het interesseerde me wel om er heen te gaan."* Op de tweede avond begon het tot Anita door te dringen dat dit was wat ze zocht. Ze kreeg haar eerste Bijbel en begon te lezen – urenlang. Anita bezocht vanaf dan de evangelische kerk in Hasselt en kwam meer en meer tot de overtuiging: 'Dit is wat ik altijd gezocht heb'. Het was, wat ze noemde, haar bekering: *"Plots gaan je ogen open. Je hebt een thuis, je bent echt thuis gekomen. Uw papa in de hemel wordt echt je papa. God vergeeft je zonden, alles wat je*

**In haar kamer
zei ze: 'God als U
bestaat, dan zult
U me moeten
overtuigen'.
Wellicht een
'gewaagd gebed'...**

verkeerd gedaan hebt, je mag opnieuw beginnen.”

Opnieuw Afrika

De grote ontdekkingen die Anita in haar leven had gedaan, leidden ook tot grote beslissingen. Er groeide een verlangen om terug naar Afrika te gaan, met de wens om iets terug te doen voor het volk dat haar op weg had geholpen. Om zich daarop voor te bereiden – enthousiasme alleen is onvoldoende als basis – besloot ze een tweede studie aan te vatten. Ditmaal op een Bijbelschool. Daar ontdekte ze veel over Gods Woord, maar ook over zichzelf. Het was immers niet zo dat alle problemen zomaar van de baan waren. In feite moest er nog een geestelijk genezingsproces plaatsvinden om het verleden te verwerken. *“Op een bepaald moment wist ik: ik moet vergeving vragen aan mijn vader.”* Van haat naar liefde is een hele stap. Anita waagde de sprong. Ook het besef dat ze mocht zijn wie ze was – een boodschap

die ze nooit van thuis uit had meegekregen – begon te groeien. En uiteindelijk bleek ook Afrika in de school in Zwitserland niet ver weg te zijn – meer bepaald in de persoon van Mamifeno Ratahinarivelo. Hij zou later haar man worden. Intussen hebben ze samen heel wat jaren doorgebracht in zijn geboorteland Madagaskar, als verantwoordelijken voor een Bijbelschool.

Als Anita nu terugkijkt op haar leven, is ze blij dat de New Age plaats maakte voor een echte nieuwe tijd. *“Het New Age denken opent de deur naar allerlei verkeerde dingen. De hypnose was bedoeld om mij rustig te krijgen. Maar in plaats daarvan kwamen er allerlei hysterische momenten. Op een bepaald moment dacht ik een jongen in de dertiende eeuw te zijn... Ik zocht de waarheid, maar zakte steeds dieper. Ik heb heel veel New Age boeken gekocht om te leren over wat ik meemaakte. Die heb ik allemaal verscheurd toen ik tot bekering kwam.”*

In haar leven heeft Anita nog

lang niet alle antwoorden gevonden. Niet alle vragen worden onmiddellijk opgelost. Toch zal ze iedere kans aangrijpen om anderen te vertellen over Jezus. Want dat Hij bestaat, daar is ze echt zeker van.

Don Zeeman

Beluister het interview met Anita Moors in de podcast.

Surf naar www.medianetwerk.vlaanderen of scan de QR-code.

Medianetwerk
VLAANDEREN

het goede boek
uw christelijke boekhandel

GENK
089 30 58 86
genk@hetgoedeboek.be
Vennestraat 345
3600 Genk

KORTRIJK
056 35 78 99
kortrijk@hetgoedeboek.be
Meensestraat 79
8500 Kortrijk

LEUVEN
016 25 93 93
leuven@hetgoedeboek.be
Tervuursesteenweg 192
3001 Heverlee

hetgoedeboek.be fb.com/hetgoedeboek